

Arrest

nr. 301 318 van 12 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Citadellestraat 167
7712 HERZEEUW (MOESKROEN)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. ROGGHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 3 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op 18 september 2019 en 13 januari 2020 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 8 april 2020 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 19 november 2020 bij arrest nr. X tevens verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

1.3. Op 11 augustus 2021 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaarde dit volgende verzoek om internationale bescherming op 22 september 2021 niet-ontvankelijk.

1.5. Op 22 november 2021 diende verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede volgende verzoek om internationale bescherming op 27 januari 2021 niet-ontvankelijk. Het beroep dat hiertegen werd ingediend, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. X van 19 januari 2023.

1.7. Op 8 juni 2023 dient verzoekster een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.8. De commissaris-generaal verklaart dit derde volgende verzoek om internationale bescherming op 21 september 2023 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shiraz (Iran) en bent u een Iraans staatsburger. U groeide op in een streng religieuze familie. Doorheen de jaren ontwikkelde u evenwel een afkeer van de islam. Toen uw vader een tweede echtgenote nam, nam u definitief afscheid van de islam. Uw vader wilde u kwijt en regelde een huwelijk met A. S., een man die eveneens uit een streng religieuze familie afkomstig is. Via uw collega L. Y. kwam u in bahman 1397 (= komt overeen met januari/februari 2019 in de Gregoriaanse kalender) in contact met het christendom. Op 9 mordat 1398 (= 31 juli 2019) ontdekte uw schoonvader een bijbel in uw slaapkamer. Het kwam tot een schermutseling en u verliet het huis. 's Avonds vernam u dat de Iraanse autoriteiten een huiszoeking hadden gedaan in uw ouderlijke woning. Uw echtgenoot bracht u naar Teheran, waar u gedurende een tiental dagen onderdook. In deze periode deden de Iraanse autoriteiten ook een huiszoeking in uw eigen woning. Uw echtgenoot zei dat u het land moest verlaten. Met behulp van een vals Iraans paspoort verliet u Iran op 20 mordat 1398 (= 11 augustus 2019). Na een verblijf van drie weken in Turkije reisde u door naar België, alwaar u op 3 september 2019 een eerste keer om internationale bescherming verzocht. U verklaarde een terugkeer naar Iran te vrezen omdat de Iraanse autoriteiten u omwille van uw bekering tot het christendom de doodstraf zouden geven. U stelde voorts dat u aansluiting had gevonden bij de Iraanse kerk in Kuurne en dat tijdens de eerste maanden van uw verblijf in België uw man nog drie keer werd verhoord door het Ettela'at (Ministerie van Informatie). De laatste keer werd hij hierbij gefolterd en geslagen. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal op 16 april 2020 een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom in Iran en de daaraan gekoppelde problemen met de Iraanse autoriteiten. Gezien uw kerkgang in België en uw activiteiten op de sociale media een voortzetting betroffen van uw (ongeloofwaardig bevonden) bekering in Iran, bleek dat de beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter had en er louter toe strekte op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Gelet op uw ongeloofwaardige bekering bleek overigens niet dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen. Tot slot werd nog aangestipt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht hebben voor wat verzoekers om internationale bescherming in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Bijgevolg werd besloten dat u niet aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zou manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zou worden. Op 19 november 2020 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal bevestigd. De Raad stelde dat de door het Commissariaat-generaal gedane vaststellingen ruimschoots afdoende waren om te besluiten dat niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw beweerde afvalligheid van de islam en uw bekering tot het christendom. De Raad benadrukte tevens dat uw kerkbezoeken in België en uw activiteiten op de sociale media niet waren ingegeven vanuit een diepgewortelde en oprechte geloofsovertuiging doch wel vanuit opportunistische overwegingen en met het oogmerk om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus.

Zonder België verlaten te hebben verzocht u op 11 augustus 2021 een tweede keer om internationale bescherming. U herhaalde dat u zich in Iran bekeerde tot het christendom en dat u vreesde om door de Iraanse autoriteiten geëxecuteerd te worden. U verklaarde dat uw ouders onder de controle van de Iraanse autoriteiten stonden. Op 27 september 2021 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een weigeringsbeslissing. U had immers geen nieuwe elementen aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering toch ingegeven zou zijn vanuit een oprechte religieuze overtuiging. Gezien de in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran en de daaraan gekoppelde problemen met de Iraanse autoriteiten, kon er voorts

evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw ouders nog steeds onder de controle stonden van de Iraanse autoriteiten. Betreffende uw beweerde kerkgang in België en uw activiteiten op de sociale media werd er herhaald dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

U verzocht op 22 november 2021 een derde keer om internationale bescherming. U verklaarde opnieuw dat u protestant bent, dat u niet veilig was in Iran en daarom naar België bent gevlucht. U voegde hieraan toe dat uw familie in Iran na uw vlucht zwaar onder druk werd gezet, dat uw zus M. meegenomen was door de Iraanse autoriteiten en week lang was ondervraagd over uw verblijfplaats, en dat ze nadien nog regelmatig gearresteerd was. Omdat u ongerust was voor uw familie, schreef u in dit verband een brief aan de Iraanse ambassade in België om uw ongenoegen te uiten. Nadat u deze brief geschreven had lieten de Iraanse autoriteiten uw familie effectief met rust, maar uw familie bleef wel onder hun controle staan. U diende klacht in bij de Belgische politie omdat u in België gevolgd werd door een man die foto's van u trok. Op 28 januari 2022 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van uw derde verzoek omdat u nog steeds niet aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zal worden; omdat er aan de problemen van uw familie in Iran geen enkel geloof gehecht kon worden; omdat u helemaal niet had aangetoond dat u de Iraanse ambassade had aangeschreven om zich te beklagen over de problemen die uw familie in Iran zou ondervinden met uw autoriteiten; en omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u hier in België problemen kende met de Iraanse autoriteiten. Bij arrest van 19 januari 2023 werd uw beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 8 juni 2023 diende u uw huidige, vierde verzoek om internationale bescherming in. U beweert nog steeds een protestantse christen te zijn. U stelt voorts dat uw problemen nog steeds actueel zijn en door de politieke activiteiten die u hier in België ontwikkeld heeft nog erger zijn geworden. U nam immers deel aan verschillende manifestaties tegen het Iraanse regime. Op verschillende televisiezenders verschenen foto's en video's van u. Zo bent u te zien op een videofragment van Iran International op 1 maart 2023 en op BBC Farsi op 4 juni 2023. Na het verschijnen van deze beelden op 1 maart 2023 kwamen de Iraanse autoriteiten naar uw ouderlijke woning en sloegen er alle ruiten in. Uw ouders werden meegenomen en geslagen. Nadat er voor een tweede keer beelden van u op BBC waren verschenen kwamen de autoriteiten enkele dagen later nogmaals naar uw ouderlijke woning. Uw vader werd meegenomen. De autoriteiten wilden ook uw zus M. meenemen, maar uw moeder kon dit, ondanks dat ze onder schot werd gehouden, verhinderen. Een week later werd uw vader vrijgelaten. Hij was gemarteld en tijdens zijn detentie waren aan hem de BBC-beeldfragmenten getoond. Er was hem gezegd dat als u nog eenmaal zou deelnemen aan een betoging uw zus meegenomen zou worden en ze haar nooit meer zouden terugzien. Ook uw echtgenoot en zijn familie hebben de beelden van uw activiteiten in België gezien. Omdat hij niet in de problemen wil komen heeft hij een echtscheidingsprocedure opgestart. U stelt voorts dat u in België ook actief bent op sociale media. Zo beheert u een facebook- en een instagramprofiel. U staat ook afgebeeld op foto's die op andere instagrampagina's gepubliceerd werden.

Ter ondersteuning van onderhavig verzoek legt u de volgende documenten neer: een aantal foto's van uw deelname aan enkele demonstraties; screenshots van verschillende instagramprofielen waarop foto's staan waarop u zichtbaar bent; een USB-stick met twee videofragmenten - een 'reel' op instagram van BBC Persian over een demonstratie aan de Iraanse ambassade en een korte reportage van Iran International over een betoging - en een aantal screenshots van deze fragmenten waarop u in de achtergrond te zien bent.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing en dat de Raad in het kader van het door u ingediende beroep oordeelde dat de door het Commissariaat-generaal gedane vaststellingen ruimschoots afdoende waren om te besluiten dat niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw beweerde afvalligheid van de islam en uw bekering tot het christendom. De Raad benadrukte tevens dat uw kerkbezoeken in België en uw activiteiten op de sociale media niet waren ingegeven vanuit een diepgewortelde en oprechte geloofsovertuiging doch wel vanuit opportunistische overwegingen en met het oogmerk om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus.

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen had aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering toch ingegeven zou zijn vanuit een oprechte religieuze overtuiging. Gezien de in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran en de daaraan gekoppelde problemen met de Iraanse autoriteiten, kon er voorts evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw ouders nog steeds onder de controle stonden van de Iraanse autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep.

Uw derde verzoek werd opnieuw niet-ontvankelijk verklaard omdat u nog steeds niet aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zal worden; omdat er aan de problemen van uw familie in Iran geen enkel geloof gehecht kon worden; omdat u helemaal niet had aangetoond dat u de Iraanse ambassade aan had geschreven om zich te beklagen over de problemen die uw familie in Iran zou ondervinden met uw autoriteiten; en omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u hier in België problemen kent met de Iraanse autoriteiten. Bij arrest van 19 januari 2023 werd uw beroep tegen deze beslissing verworpen. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo kan er vooreerst aangestipt worden dat uit het administratief dossier blijkt dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw beweerde bekering tot het christendom. Ofschoon u opnieuw beweerde een protestantse christen te zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 9), heeft u bij uw vierde asiilverzoek geen nieuwe elementen aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging. U heeft bijgevolg nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zal worden.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België, waarvan u video's en foto's neerlegt, dient voorts opgemerkt te worden dat reeds in het kader van uw eerste verzoek werd vastgesteld dat u er niet voor terugdeinst om uit opportunistische overwegingen activiteiten te ontplooien. Bovendien kan opgemerkt worden dat u slechts heel recent politiek actief werd. Zo maakte u in het kader van uw derde verzoek geen enkel gewag van uw politieke activiteiten in België. Nochtans dateert het vonnis van de Raad van 23 januari 2023. Dat u in het kader van uw derde verzoek geen enkel gewag maakte van uw activisme doet dan ook ernstig vermoeden dat u heden opnieuw uit opportunistische overwegingen activiteiten ontwikkelt om op deze basis het vluchtelingenstatuut te verkrijgen.

Verder moet gewezen op uw beperkte politieke profiel. U verklaarde weliswaar voor de Monarchistische partij te zijn, doch stelt u tegelijkertijd geen lid te zijn van deze partij noch er actief voor te zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 18). Noch uit uw verklaringen noch uit het door u aangeleverde beeldmateriaal blijkt voorts dat uw rol tijdens deze manifestaties die van een gewone deelnemer die een bordje in de hand houdt, overstijgt. Uit niets blijkt dat u enige verantwoordelijkheid droeg in het kader (van de organisatie van) deze manifestaties. Uit voorgaande bevindingen blijkt dan ook duidelijk dat uw politiek profiel zeer beperkt is. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte (betrokkenheid bij) politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. U beweerde weliswaar dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw (beperkte) activiteiten doordat beeldmateriaal van de deelnemers aan de betogingen op sociale media is verschenen en omdat u in beeld kwam tijdens uitzendingen van twee televisiezenders (Verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vragen 14 en 17), doch er kan

opgemerkt worden dat uit de door u neergelegde documenten niet blijkt dat uw identiteit hieruit ook maar enigszins afgeleid zou kunnen worden. Bovendien, zelfs al zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan enkele protestacties, dan nog blijkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

U beweerde voorts dat de Iraanse autoriteiten uw familie in Iran lastig vallen omwille van uw activiteiten in België – zo werden uw ouders meegenomen en werd uw vader gedurende een week lang vastgehouden en gemarteld – en dat ook aan uw echtgenoot - die om u niet in gevaar te brengen van u zal scheiden - foto's van uw activiteiten werden getoond (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17). U voegde hier aan toe uw familie u niet meer wilt (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 24). Hierbij kan echter opgemerkt worden dat u er in het verleden niet voor terugdeinsde om bedrieglijke verklaringen af te leggen met betrekking tot het optreden van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van uw familie. Zowel in het kader van uw eerste, als in het kader van uw tweede én uw derde verzoek werden de door u opgeworpen problemen van u en uw familie in Iran niet aannemelijk bevonden. Gelet hierop, gelet op de hierboven geciteerde informatie over het gebrek aan interesse van de Iraanse autoriteiten betreffende activiteiten in het buitenland en gelet op het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs van de door u in het kader van onderhavig verzoek beweerde problemen van uw familie in Iran met de Iraanse autoriteiten kan voorleggen (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17), kunnen uw verklaringen in dit verband op geen enkele manier overtuigen.

Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat, gelet op het zeer beperkte karakter van uw politieke activiteiten, uit niets blijkt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw boodschappen hierover op uw sociale media bij terugkeer naar Iran te verwijderen. Overigens zijn de Facebookpagina en een Instagrampagina waar u naar refereert (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17) niet consulteerbaar, en blijkt uw ander Instagramprofiel geen volgers te hebben en enkel voor persoonlijke doeleinden gebruikt te worden. Een andere Instagrampagina, die meer dan waarschijnlijk door u beheerd wordt, bevat weliswaar een aantal regimekritische berichten maar heeft een zeer beperkt bereik, waardoor het, gelet op de geciteerde informatie, bijzonder onwaarschijnlijk is dat uw profiel door de Iraanse autoriteiten gemonitord zou worden. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6/2 en 62 en van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster voert aan dat zij toch aanvullende elementen heeft overgemaakt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling en voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Ze licht toe dat zij deelneemt aan betogingen in België tegen het Iraans regime en wijst op foto's en video's die haar deelname bewijzen. Verzoekster vreest tevens veel ergere straffen te krijgen omwille van haar deelname aan betogingen tegen het Iraans regime. Ze wijst erop dat haar familie werd bedreigd en haar vader werd gemarteld.

Voorts wordt in het verzoekschrift aangegeven dat verzoekster het niet eens is met verweerders analyse dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, hetgeen volgens verzoekster wordt tegengesproken door de recente aankomst van de burgemeester van Teheran in Brussel.

Er wordt verder aangestipt dat de Iraanse geheime dienst de betogers filmde wat heeft geleid tot publieke en politieke verontwaardiging en waardoor een politieke crisis is ontstaan. Er wordt algemeen erkend dat het gevaarlijk was voor Iraniërs die aan de betogingen deelnamen, aldus verzoekster. Verzoekster meent dat dit bevestigt dat de Iraanse autoriteiten toezicht houden op de Iraniërs in het buitenland met als doel hen te bedreigen (of hun familie te intimideren) en te vervolgen in geval van terugkeer naar Iran. Het is dus volgens verzoekster onbetwistbaar dat de Iraanse autoriteiten interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran. Bovendien houdt verweerder naar mening van verzoekster geen rekening met de vaststellingen en opmerkingen van deskundigen en waarnemers in het aangehaald rapport waarbij wordt gewezen op bepaalde delen van het rapport (waaronder p. 15, 22, 25 27, 37, 38).

Er wordt geconcludeerd dat de gewijzigde en actuele politieke, maatschappelijke en veiligheidssituatie in Iran tot een diepgaand onderzoek noopt.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken bijgebracht:

- artikel uit De Morgen: *"Iraanse geheime agenten 'filmen ongegeneerd betogers in Brussel': 'Wie heeft die terroristen uitgenodigd?'"* van 15 juni 2023, met verwijzing naar de weblink;
- artikel uit P-magazine: *"Iraanse geheime dienst mag betogers tegen het regime filmen in Brussel"* van 15 juni 2023, met verwijzing naar de weblink.

2.2.2. Verzoekster brengt op 29 januari 2024 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- een eigen verklaring van verzoekster in het Farsi en het Nederlands;
- schermafbeeldingen van sociale media met de "likes" ter staving van haar deelname aan betogingen alsook schermafbeeldingen van tv-uitzendingen waarop verzoekster in beeld staat.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoekster overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en

de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.4.1. In het kader van haar huidig volgende verzoek om internationale bescherming verwijst verzoekster naar haar eerder opgeworpen vluchtmotieven en benadrukt haar politieke activiteiten in België tegen het Iraans regime waardoor haar familieleden werden gevisieerd in Iran. Verzoekster stelt ook dat haar echtgenoot een echtscheidingsprocedure heeft opgestart.

Verzoekster heeft ter staving van haar tweede volgend beschermingsverzoek op het CGVS volgende documenten neergelegd: foto's van haar deelname aan enkele demonstraties; screenshots van verschillende Instagramprofielen waarop foto's staan waarop zij zichtbaar is; een USB-stick met twee videofragmenten: een 'reel' op Instagram van BBC Persian over een demonstratie aan de Iraanse ambassade en een korte reportage van Iran International over een betoging en een aantal screenshots van deze fragmenten waarop zij in de achtergrond te zien is.

Middels haar verzoekschrift brengt verzoekster nog volgende stukken bij: een artikel uit De Morgen: *“Iraanse geheime agenten ‘filmen ongegeneerd betogers in Brussel’: ‘Wie heeft die terroristen uitgenodigd?’* van 15 juni 2023 en een artikel uit P-magazine: *“Iraanse geheime dienst mag betogers tegen het regime filmen in Brussel”* van 15 juni 2023.

Verzoekster brengt op 29 januari 2024 ter terechtzitting aan de Raad nog een aanvullende nota bij waaraan zij een eigen verklaring in het Farsi en het Nederlands toevoegt alsook schermafbeeldingen van sociale media met de “likes” ter staving van haar deelname aan betogingen en schermafbeeldingen van tv-uitzendingen waarop zij in beeld staat.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het derde volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontcrachten. Het komt verzoekster toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.4.4. Met betrekking tot de verklaringen van verzoekster aangaande haar vervolgingsvrees wegens haar bekering en religieuze activiteiten in België, merkt de Raad op dat verzoekster deze elementen reeds heeft aangebracht in het kader van haar eerdere verzoeken om internationale bescherming hetgeen al eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing en dat de Raad in het kader van het door u ingediende beroep oordeelde dat de door het Commissariaat-generaal gedane vaststellingen ruimschoots afdoende waren om te besluiten dat niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw beweerde afvalligheid van de islam en uw bekering tot het christendom. De Raad benadrukte tevens dat uw kerkbezoeken in België en uw activiteiten op de sociale media niet waren ingegeven vanuit een diepgewortelde en oprechte geloofsovertuiging doch wel vanuit opportunistische overwegingen en met het oogmerk om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus.

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen had aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering toch ingegeven zou zijn vanuit een oprechte religieuze overtuiging. Gezien de in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran en de daaraan gekoppelde problemen met de Iraanse autoriteiten, kon er voorts evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw ouders nog steeds onder de controle stonden van de Iraanse autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep.

Uw derde verzoek werd opnieuw niet-ontvankelijk verklaard omdat u nog steeds niet aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zal worden; omdat er aan de problemen van uw familie in Iran geen enkel geloof gehecht kon worden; omdat u helemaal niet had aangetoond dat u de Iraanse ambassade aan had geschreven om zich te beklagen over de problemen die uw familie in Iran zou ondervinden met uw autoriteiten; en omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u hier in België problemen kent met de Iraanse autoriteiten. Bij arrest van 19 januari 2023 werd uw beroep tegen deze beslissing verworpen. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo kan er vooreerst aangestipt worden dat uit het administratief dossier blijkt dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw beweerde bekering tot het christendom. Ofschoon u opnieuw beweerde een protestantse christen te zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 9), heeft u bij uw vierde asiolverzoek geen nieuwe elementen aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging. U heeft bijgevolg nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gezien zal worden."

Met betrekking tot de reeds aangehaalde vervolgingsvrees wegens verzoeksters bekering en haar religieuze activiteiten, kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissingen van het CGVS en 's Raads arresten nrs. 244 460 van 19 november 2020 en 283 623 van 19 januari 2023.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. In zoverre verzoekster in het kader van haar huidig volgend verzoek blijft vasthouden aan haar bekering zoals uiteengezet in haar eerdere verzoeken om internationale bescherming en volhardt in elementen die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken, voegt zij niets nieuws of wezenlijks toe aan haar dossier.

Inzake verzoeksters politieke activiteiten in België en op sociale media wordt in de bestreden beslissing met reden het volgende overwogen:

"Wat betreft uw politieke activiteiten in België, waarvan u video's en foto's neerlegt, dient voorts opgemerkt te worden dat reeds in het kader van uw eerste verzoek werd vastgesteld dat u er niet voor terugdeinst om uit opportunistische overwegingen activiteiten te ontplooien. Bovendien kan opgemerkt worden dat u slechts heel recent politiek actief werd. Zo maakte u in het kader van uw derde verzoek geen enkel gewag van uw politieke activiteiten in België. Nochtans dateert het vonnis van de Raad van 23 januari 2023. Dat u in het kader van uw derde verzoek geen enkel gewag maakte van uw activisme doet dan ook ernstig vermoeden dat u heden opnieuw uit opportunistische overwegingen activiteiten ontwikkelt om op deze basis het vluchtelingenstatuut te verkrijgen.

Verder moet gewezen op uw beperkte politieke profiel. U verklaarde weliswaar voor de Monarchistische partij te zijn, doch stelt u tegelijkertijd geen lid te zijn van deze partij noch er actief voor te zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 18). Noch uit uw verklaringen noch uit het door u aangeleverde beeldmateriaal blijkt voorts dat uw rol tijdens deze manifestaties die van een gewone deelnemer die een bordje in de hand houdt, overstijgt. Uit niets blijkt dat u enige verantwoordelijkheid droeg in het kader (van de organisatie van) deze manifestaties. Uit voorgaande bevindingen blijkt dan ook duidelijk dat uw politiek profiel zeer beperkt is. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte (betrokkenheid bij) politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. U beweerde weliswaar dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw (beperkte) activiteiten doordat beeldmateriaal van de deelnemers aan de betogingen op sociale media is verschenen en omdat u in beeld kwam tijdens uitzendingen van twee televisiezenders (Verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vragen 14 en 17), doch er kan opgemerkt worden dat uit de door u neergelegde documenten niet blijkt dat uw identiteit hieruit ook maar enigszins afgeleid zou kunnen worden. Bovendien, zelfs al zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan enkele protestacties, dan nog blijkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale

bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

(...)

Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat, gelet op het zeer beperkte karakter van uw politieke activiteiten, uit niets blijkt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw boodschappen hierover op uw sociale media bij terugkeer naar Iran te verwijderen. Overigens zijn de Facebookpagina en een Instagrampagina waar u naar refereert (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17) niet consulteerbaar, en blijkt uw ander Instagramprofiel geen volgers te hebben en enkel voor persoonlijke doeleinden gebruikt te worden. Een andere Instagrampagina, die meer dan waarschijnlijk door u beheerd wordt, bevat weliswaar een aantal regimekritische berichten maar heeft een zeer beperkt bereik, waardoor het, gelet op de geciteerde informatie, bijzonder onwaarschijnlijk is dat uw profiel door de Iraanse autoriteiten gemonitord zou worden. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Door haar deelname aan betogingen in België te benadrukken en te wijzen op de neergelegde documenten brengt verzoekster geen valabele elementen bij die voorgaande concrete bevindingen kunnen ontkrachten.

Verzoekster is het niet eens met verweerders analyse die volgens haar wordt tegengesproken door de recente aankomst van de burgemeester van Teheran in Brussel en het gegeven dat de Iraanse geheime dienst betogers filmde wat heeft geleid tot publieke en politieke verontwaardiging waardoor een politieke crisis is ontstaan (zie stukken 2 en 3 toegevoegd aan het verzoekschrift). Evenwel gaat verzoekster met dit betoog en de bijgevoegde persartikels alsook met de stukken neergelegd ter terechtzitting, voorbij aan de terecht vaststellingen die volgen uit de beschikbare COI focus "IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten" van 10 mei 2023. Uit deze informatie kan immers vastgesteld worden dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet beklemtoond worden dat verzoeksters vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en verzoekster ook niet aantoonde een groot bereik te hebben op haar sociale media. Dat verzoekster te zien is op foto's gepubliceerd op sociale media alsook op beelden van tv-uitzendingen kan hier geen ander licht op werpen.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over

het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekster, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in haar hoofd niet aantoot of aannemelijk maakt. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoekster ongeloofwaardig werd bevonden en zij niet heeft aangetoond dat zij vóór haar vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Verzoekster brengt door enkele passages uit het hetzelfde rapport bij te brengen en daaruit af te leiden dat er wel interesse is om Iraniërs te vervolgen geen informatie aan die voorgaande analyse en de conclusie kan ontkrachten dat Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*. Uit de door verzoekster onderstreept informatie en passages blijkt geenszins een systematische vervolging bij terugkeer van Iraniërs wegens hun activiteiten buiten Iran.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperten verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoekster bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van haar vertrek en asielaanvraag betekent niet zonder meer dat zij bij terugkeer

een reëel risico loopt op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoekster eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat zij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoekster toont nergens aan dat zij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoekster bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld, dit onderstaande motieven aangaande haar familie in acht genomen.

Aangaande verzoeksters verklaringen omtrent de problemen van haar familie in Iran, treedt de Raad volgende motieven bij:

“U beweerde voorts dat de Iraanse autoriteiten uw familie in Iran lastig vallen omwille van uw activiteiten in België – zo werden uw ouders meegenomen en werd uw vader gedurende een week lang vastgehouden en gemarteld – en dat ook aan uw echtgenoot - die om u niet in gevaar te brengen van u zal scheiden - foto’s van uw activiteiten werden getoond (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17). U voegde hier aan toe uw familie u niet meer wilt (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 24). Hierbij kan echter opgemerkt worden dat u er in het verleden niet voor terugdeinsde om bedrieglijke verklaringen af te leggen met betrekking tot het optreden van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van uw familie. Zowel in het kader van uw eerste, als in het kader van uw tweede én uw derde verzoek werden de door u opgeworpen problemen van u en uw familie in Iran niet aannemelijk bevonden. Gelet hierop, gelet op de hierboven geciteerde informatie over het gebrek aan interesse van de Iraanse autoriteiten betreffende activiteiten in het buitenland en gelet op het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs van de door u in het kader van onderhavig verzoek beweerde problemen van uw familie in Iran met de Iraanse autoriteiten kan voorleggen (verklaring volgend verzoek d.d. 30 juni 2023, vraag 17), kunnen uw verklaringen in dit verband op geen enkele manier overtuigen.”

Verzoekster volhardt dat haar familie werd bedreigd en haar vader werd gemarteld doch weerlegt geenszins op concrete wijze hoger weergegeven pertinente overwegingen zodat zij er geen afbreuk aan kan doen.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.4.5. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekster toont evenwel met haar verwijzing naar de “gewijzigde en actuele politieke, maatschappelijke en veiligheidssituatie in Iran”, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.6. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar derde volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het huidig volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de DVZ de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.11. De uiteenzetting van verzoekster laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU